

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ**

**МАТЕРІАЛИ
науково-практичної конференції
молодих учених, аспірантів і докторантів**

м. Біла Церква, 18 та 23 травня 2017 р.

Частина 3

Біла Церква
2017

Затверджено
вченою радою університету

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності;
Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;
Мельник О.Г., канд. юрид. наук, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики;
Резнік В.Г., ст. викладач, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності;
Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар.

Наукові пошуки молоді у третьому тисячолітті: матеріали науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і докторантів, м. Біла Церква, 18 та 23 травня 2017 р. – Біла Церква, 2017. – Ч. 3. – 63 с.

До збірника увійшли матеріали наукових пошуків молодих вчених, аспірантів та докторантів з актуальних проблем українського законодавства та психолого-педагогічні та лінгвістичні дослідження.

фініціями. Саме наукові визначення переносять їх у метамову, іншу семіотичну систему, де вони стають членами групи (підсистеми) термінологічних одиниць” (Ахманова, 1977). Точність означає, що значення терміну визначено настільки точно, наскільки це можливо, і цим самим воно відмежоване від інших термінів. Однозначність вказує на недвозначність та тенденцію до моносемії. Понятійність терміну це його функція як мовного знаку позначати певне поняття, а системність вказує на системне місце терміну у фаховому контексті. Ці властивості терміну слід розглядати як критерії, до яких прагнуть термінологи, а не як визначені ознаки.

Дослідження специфіки окремої термінології неможливе без визначення її основної одиниці, яку вона повинна вивчати. Термінологічна система характеризується як складна динамічна стійка система, елементами якої є відібрані за відповідними правилами лексичні одиниці якої-небудь природної мови, структура якої ізоморфна структурі логічних зв'язків між поняттями спеціальної галузі знань або діяльності, а функція полягає в тому, щоб слугувати знаковою (мовною) моделлю цієї галузі знань або діяльності.

Список використаних джерел

1. Ахманова А.С. Linguistic terminology / А.С. Ахманова. – М., 1977.
2. Fluck H.R. Fachsprachen / H.R. Fluck. – München: Francke, 1991.
3. Fraas C. Lexikalisch-semantische Eigenschaften von Fachsprachen / C. Fraas. – Berlin, 1999.
4. Schippan Th. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache / Th. Schippan. – Tübingen: Niemeyer, 1992.
5. Schmidt W. Charakter und gesellschaftliche Bedeutung der Fachsprachen / W. Schmidt // Sprachpflege. – 1969. – Vol. 18.
6. Wiegand H.E. Ansätze zu einer allgemeinen Theorie der Lexikographie / H.E. Wiegand. – Berlin, 1983.
7. Wüster E. Einführung in die allgemeine Terminologielehre und terminologische Lexikographie. 3. Aufl. / E. Wüster. – Bonn: Romanistischer Verlag, 1991.

УДК 811.111'25

БЕРЕГОВЕНКО Н.С., здобувач

Білоцерківський національний аграрний університет

СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ ВЛАСНИХ ІМЕН (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНІВ ДЖЕЙН ОСТІН)

Світ ономастики – насамперед світ імен людей і місць (антропонімів і топонімів) – настільки є великим, значеннєвим для суспільства, що кожен, хто до нього доторкнеться, будь-то вчений – філолог, історик, географ, краєзнавець або просто аматор, вже не зможе пройти повз. Вступаючи в цей світ, дослідники намагаються його осмислити: про імена написано безліч робіт. Діапазон їх проблематики великий: ономастів цікавила сутність власного імені, його мовний статус, виникнення імен, їх життя в суспільстві, історія, доля й, нарешті, обкутана флером містики загадка тисячолітньої давнини – зв'язок імені й людини. Пошук оптимальних перекладацьких прийомів відтворення імен власних, максимально наближує читача до художньої картини світу автора оригіналу.

Власні імена слугують для особливого, індивідуального позначення предмета безвідносно до описуваної ситуації й без обов'язкових уточнюючих визначень. Власні імена виконують індивідуалізуючу функцію номінації. Актуальність доповіді зумовлена необхідністю вивчення перекладу власних імен у тексті художнього твору, про що свідчать численні роботи, що стосуються дослідження структурної організації ономастичного простору, стилістичних функцій онімів, їхніх асоціативних зв'язків, співвіднесених з реалізацією конкретного образу, авторської позиції, задуму твору.

Метою доповіді є аналіз відтворення українською мовою імен власних в романах Джейн Остін «Гордість і упередженість», «Чуття та чутливість», та «Емма».

Предмет, позначуваний власним іменем, називають носієм імені, або референтом. Референтами власних імен можуть бути люди, тварини, установи, компанії, географічні й астрономічні об'єкти, кораблі й інші найрізноманітніші предмети. До власних імен можна також віднести назви книг, фільмів, інших творів літератури й мистецтва. Власні імена несуть у собі інформацію саме про конкретний предмет, про його властивості. Літературна ономастика вивчає особливості вживання власних імен у тексті художнього твору й за його межами. Переклад власних імен українською мовою в досліджуваних романах здійснюється за допомогою правил транскрипції, транслітерації, транспозиції або калькування. Розглянемо особливості перекладу більш докладно. Варто відзначити, що застосування автором власних імен найчастіше носить підтекстову інформацію. Так, наприклад, під іменем Елінор («Чуття і чутливість»), авторка має на увазі свою старшу сестру, Кассандру Остін. Лонгборн (у графстві Хартфордшир) («Гордість і упередженість») – назва цього селища вигадана. Зважаючи на все, Беннети були єдиними дворянами в Лонгборні: можливо, що прототипом для Лонгборна послужив Стівентон, де проходила юність Джейн Остін. Лукас Лодж (недалеко від Лонгборна) («Гордість і упередженість») – назва маєтку також вигадана. Одержавши дворянське звання, сер Вільям Лукас, що заробив своє майно торгівлею, називає свій маєток «Лукас Лодж», немов воно з покоління в покоління переходило в його сім'ї в спадщину. У цьому особливо відчувається претензія «нового» дворянина на приналежність до стародавньої земельної аристократії. При перекладі топонімів Longbourn, Rosings Park, Lucas Lodge і багатьох інших перекладач використовував транскодування, але через те, що це вигадані топоніми, звідси випливає, що авторка вклала особливий зміст у ці власні імена, тому й у перекладі необхідно було відбити їх коннотації.

Переклад значеннєвих імен теж вартий уваги дослідників. Так, ім'я Фанні («Чуття і чутливість») співзвучно зі словом funny – 1. a. Causing laughter or amusement. b. Intended or designed to amuse. 2. Strangely or suspiciously odd; curious. 3. Tricky or deceitful [1], що, звичайно ж, підкреслює іронію автора стосовно цієї героїні. При відтворенні цього імені перекладач використовував транслітерацію, тому в тих читачів, які не знають англійську мову, не виникне асоціації зі словом funny і читачі не досягнуть інтенції автора. Якби перекладач у цьому випадку дотримувався перекладацької традиції, яка орієнтована на текст перекладу (мову й культуру-рецептор) – target oriented translation – то він би використовував у цьому випадку калькування й замість Фанні була б, наприклад, Марфа. Але ми невпевнені, чи буде виправданий цей спосіб перекладу. Таке ім'я випало б з ряду англійських імен і виникла б необхідність в адаптації всіх імен романів (John – Іван), що могло б спричинити невірне сприйняття творчості Джейн Остін. Також не можна забувати про специфіку звучання, адже текст є англійським, тож повинна зберігатися деяка інакомовність звучання.

Отже, перекладач має пам'ятати, що кожне ім'я або назва є відбитком соціокультурного компоненту мови-джерела і мусить наполегливо працювати, застосовуючи усі складні техніки перекладу. Щодо засобів перекладу семантично-значущих антропонімів та топонімів, не треба йти легким шляхом і користуватися транскодуванням. Потрібно якнайточніше передати значення, яке було закладене автором при створенні книги.

УДК 378.147:81`253

ГЕТЬМАН Т.Є., здобувач

Науковий керівник – **НІКОНОВА В.Г.**, д-р філол. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

tanya.gettman@gmail.com

ОПТИМІЗАЦІЯ ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ УСНОГО ПОСЛІДОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Методика викладання перекладу є малорозробленою сферою педагогічної науки. Насамперед, це стосується проблематики навчання універсальних умінь та навичок, необ-

Тимчук І.М. Структурні компоненти гуманістично спрямованої особистості майбутнього фахівця еколога	30
Марчук В.В. Роль ціннісних орієнтацій у розвитку суспільства і окремої особистості	31
Резнік В.Г. Проблеми формування німецькомовної комунікативної компетенції у студентів-філологів: лінгвокультурологічний аспект	32
Hunia L. New effective teaching methods to attract your students	33
Ishchenko O. Positive and negative in teaching english-language learners	34
Deshko S. Modern methods of teaching English	35
Столбецька С.Б. Вплив мотивації на короткострокову пам'ять студента при вивченні іноземної мови	36
Вакалюк Н.І. Актуальність використання інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ) в освітньому процесі	37
Зелінська В.А. Формування критичного мислення студентів у процесі вивчення іноземної мови за професійним спрямуванням	38
Чернищук Ю.І. Засоби формування компетентності в аудіюванні	39
Носенко М.М. Формування соціокультурної компетентності студентів у процесі самостійного опрацювання німецькомовних текстів	40
Рудакова Т.М. Проблеми формування мовних навичок і вмінь на заняттях з української мови як іноземної в аграрних ВНЗ	41
Баран Н.А. Формування риторичних умінь в процесі викладання дисципліни «Риторика» студентам напряму «Філологія»	42
Синякова В.Б. Гендерні стереотипи та цінності сучасного українського суспільства	43
Карпенко С.Д. Внесок Миколи Сумцова в українське казкознавство	44
Стрілецька С.В. Наукові тексти з позиції перекладацького аналізу	46
Щаслива Н.С. Найпродуктивніші засоби інтертекстуальності сучасної англомовної електронної преси	47
Волошкова Н.В. Тлумачі в подорожніх нотатках та кореспонденції британських мандрівників (1710–1830)	48
Будугай О.Д. Специфіка перекладацької діяльності Івана Рачинського	49
Чернобров Ю.А. Особливості формування синтаксичної термінології української мови у 20–30-х роках ХХ ст.	50
Зізіньська А.П. Реквезитивні мовленнєві акти в історії англійської мови (ХІІ–ХVІІ ст.)	51
Демченко Н.С. Експресивні засоби рекламного тексту	52
Боньковський О.А. Основні аспекти та проблеми нормування німецької професійної лексики	53
Береговенко Н.С. Способи перекладу власних імен (на матеріалі романів Джейн Остін)	54
Гетьман Т.Є. Оптимізація підходу до навчання усного послідовного перекладу студентів-філологів	55
Колісник М.Ю. Deviant aspects of English communication on Facebook	57
Пилипенко І.О. Способи досягнення еквівалентності при перекладі англійської економічної літератури на українську мову	58
Велика К.І. Проблематика двостороннього перекладу термінів з фітопатології	59